

Ze ontmoeten elkaar voor het eerst in langere tijd live en een beetje aftastend, na felicitaties over en weer. Spokenwordartiest, zangeres en filmmaker Lisette Ma Neza woont in Brussel, waar ze aan de filmacademie studeerde en tot voor kort stadsdichter was. Gouden Ganzenveer-winnaar Gershwin Bonevacía reikt haar maandag bij de feestelijkheden in hotel The Grand de Jonge Veer voor aankomend talent uit.

“Het is niet dat we beste vrienden zijn, al kennen we elkaar uit ons netwerk,” zegt Bonevacía in Café-Restaurant de Plantage. “Toen ik iemand mocht kiezen voor de Jonge Veer ben ik echt gaan zoeken naar een stem en persoonlijkheid die me erg inspireert en waarvan ik hoop dat die in de toekomst van de literatuur nog veel meer ruimte zal gaan innemen. Lisettes werk heeft een lichtheid en muzikaliteit die me heel erg aanspreekt.”

In januari werd bekend gemaakt dat de Gouden Ganzenveer 2026 wordt toegekend aan dichter, schrijver, theatermaker Bonevacía, die van 2019 tot 2021 stadsdichter was van Amsterdam en zijn gedichten publiceerde in *Het Parool*. De Ganzenveer is een culturele prijs voor een belangrijke bijdrage aan de Nederlandse geschreven taal of taalcultuur. Voorzitter Kim Putters van Academie De Gouden Ganzenveer roemde Bonevacía als ‘taalkunstenaar.’

Gershwin, je bent de jongste winnaar van de Gouden Ganzenveer tot nu toe. Hoe ervaren je dat?

“Ik ben inmiddels een beetje aan het landen. Maar dat heeft even geduurd, omdat ik de Gouden Ganzenveer associeerde met een oeuvreprijs als alles zo’n beetje gezegd en gedaan is. Maar Kim Putters legde me uit dat het ook een persoonlijkheidsprijs is en toen voelde het iets dichterbij. Als kunstenaar heb je altijd vragen: ben ik wel goed genoeg, sla ik de goede weg in, doe ik niet te veel? De prijs is een bevestiging die ik met veel dank aanneem. Maar ik ben nog aan het bouwen. Het voelt als

‘Je moet de regels openbreken, een beetje schijf hebben’

Dichter, schrijver en theatermaker Gershwin Bonevacía (33) ontvangt de Gouden Ganzenveer 2026 voor zijn bijdrage aan de Nederlandse taal. Op zijn beurt reikt hij de Jonge Veer voor opkomend talent uit aan podiumkunstenaar Lisette Ma Neza (28).

‘Het voelt als thuiskomen in een huis dat nog niet af is.’

thuiskomen in een huis waar nog aan wordt gebouwd.”

‘Doe ik niet teveel,’ zeg je. Maar je Academie roemt je juist om je veelzijdigheid en je wil jezelf te blijven ontwikkelen en vernieuwen.

“Ik denk dat mijn visie op wat een kunstenaar is en mag zijn soms schuurt met het bekende hokjesdenken. Ik wil de kaders openbreken waar je als dichter, schrijver, performer, muzikant in terecht komt. Verhalen komen vanuit alle disciplines en dat is een verbinding die ik bewust probeer op te zoeken: schoonheid is integraal, je hoeft niet te kiezen. Ik zeg altijd: ik ben gewoon Gershwin uit Rotterdam-Zuid, ik kom van niks en dit is de energie die ik breng.”

Ma Neza: “Maar je komt toch nooit van niks?” Bonevacia: “Ik bedoel dat wat ik nu doe niet past in het toekomstperspectief dat andere mensen vroeger voor me hadden en dat ik voor mezelf had. Ik schrijf over de onderkant van de samenleving waar ik ben opgegroeid en waar geen support was om je ontwikkelen als kunstenaar. En tegelijkertijd geloof ik zeker wel dat ik ben geworden wie ik ben geworden omdat dat zo geschreven stond, dat is iets spiritueels. Op het podium en als ik aan het schrijven ben, voel ik dat ik op de juiste plek ben. Dat herken ik ook bij jou, Lisette, met de thema’s van je werk en de manier waarop je taal gebruikt in combinatie met het multidisciplinaire.”

Lisette, hoe sta jij tegenover de Jonge Veer die je nu krijgt?

“Het is alsof Gershwin heel grote vleugels heeft en daarmee andere mensen omarmt, zoals iemand als Babs Gons die eerder de Gouden Ganzenveer heeft gewonnen dat doet. Ik voel me wel enorm vereerd dat hij heeft gedacht aan @diemeisjevanbrussel. Ik ben nu tien jaar in Brussel, ik was nooit gegaan om te blijven. Nu mijn stadsdichterschap is afgerond, voel ik dat ik mag vertrekken. De wereld is nog open, als ik een jaartje naar Amsterdam wil, kom ik naar Amsterdam.”

Jij werkt niet alleen in meerdere disciplines maar ook in meerdere talen. Hoe belangrijk is taal voor jou?

“Het verhaal vraagt de vorm. Maar taal staat voorop, absoluut. Ik schrijf meestal in het Nederlands of Engels, maar ook in het Rwandees. Hoe kun je van poëzie muziek maken? Hoe kan je in spoken word met een band op het podium staan? Ik heb film gestudeerd, maar ook met mijn camera in de hand ben ik constant op zoek naar poëzie. Ik werk veel met muzikanten, maar ken de muzikale vaktermen niet. Dus geef ik ze een tekst als aanwijzing. Zoals: Je bent jong en wordt getroost door je moeder, maar zij breekt ineens in tranen uit – speel dat!”

Gershwin, hoe gebruik jij de andere talen van jouw achtergrond?

“Ik gebruik veel minder Papiamentu of Portugees, maar elke taal heeft andere metaforen en beelden die ik wel probeer mee te nemen, zoals ik ook straattaal gebruik en fantasiewoorden. Ik herinner me een stadsgedicht waarin ik het had over de boten die ‘ongevaard’ zijn gebleven, dat ging over woonboten in de Houthavens.”

Ma Neza: “Zo kwam ik op ‘moddertaal’, ik was op zoek naar het woord moedertaal toen ik in de modder in Kigali was beland. Ik denk dat ik van al mijn talen door elkaar een moddertaal maak, een beetje water, een beetje aarde.”

Gershwin, hoe kijk je terug op je stadsdichterschap?

“Ik volgde K. Schippers op, dat was zo tof! Wat ik vooral als stadsdichter heb nagelaten is dat ik poëzie onder de mensen heb gebracht. Toen ik mijn eerste gedichtenbundel had uitgebracht, kon ik alleen maar hopen op optredens op een festival. Maar als stadsdichter heb ik met zoveel mensen samengewerkt, poëzie en kunst zit in iedereen en er zijn zoveel verhalen die moeten worden verteld.”

De Academie noemt je, mede vanwege je Curaçaose achtergrond, een rolmodel: ‘Zijn verhalen gaan over thema’s die vaak onderbelicht blijven,’ staat in de lofrede.

“Die verhalen zijn er altijd al geweest, maar ik denk dat er

steeds meer ruimte komt voor makers vanuit een ander perspectief. Ik zou mezelf nooit een rolmodel noemen, mijn oproep is: durf gewoon jezelf te zijn als dichter of als podiumkunstenaar. Huil als je moet huilen, lach als je wil lachen, wees boos als je boos bent.”

Hoe ervaar die ruimte, Lisette? Je kijkt bedenkelijk.

“Ik twijfel, maar ik ken alleen de situatie nu in België. Ja, er is ruimte, maar er is ook gelijk een tegenreactie. Je mag binnenkomen en wordt ook weer weggestuurd, omdat het

veel gaat over subsidies en politiek. Artistieke directeurs willen de stad representeren, de politiek vraagt: waarom nemen deze mensen ruimte in? Ik denk dat het publiek heel open is, maar dat de mensen die de politieke keuzes maken beperkend zijn.”

Gershwin: “Als je in subsidieland terecht komt heeft het altijd met beleid te maken, en beleid is gekoppeld aan de gemeente en de gemeente aan het rijk. Ik denk dat het mooie van gedichten is dat je daarvan helemaal vrij kunt zijn.”

‘Ik denk dat ik van al mijn talen door elkaar een moddertaal maak, wat water, wat aarde’

Jij bracht in 2017 je debuut *Ik heb een fiets gekocht zelf uit en wist aandacht te trekken. Hoe kijk je daar nu op terug?*

“Ik denk dat dat een heel mooi voorbeeld is van het openbreken van de spelregels: je moet een beetje schijt hebben.”

Ter gelegenheid van de Gouden Ganzenveer verschijnt een speciale editie van de theatertekst *Terug naar Prinsenplein* van Gershwin Bonevacia in samenwerking met uitgeverij Das Mag.

